

I. ročník "Setkání umělců Prahy 14" (v roce 2001)

Baštu ovládli umělci

První setkání umělců Prahy 14 se uskutečnilo 16. listopadu 2001 v restauraci Na Baště na Jahodnici. Hrazeno bylo z rozpočtu Městské části Praha 14, která doufá, že byl položen základ k tomu, aby se tato akce stala tradicí, jako je každoroční setkání lékařů provozujících praxi v naší městské části. Ohlas byl jednoznačně příznivý. V jiných pražských městských částech se rovněž konají různá setkání, jako například podnikatelů, v případě umělců má však Praha 14 bezpochyby primát. Poděkování za vzorně připravenou tabuli s občerstvením si zaslouží personál restaurace, dík patří rovněž fotografům - Janě Kaněrové a Pavlu Drábovi, kteří byli u toho a měli se čile k dílu. Jejich snímky, ale také anketu se zúčastněnými osobnostmi na aktuální témata najdete v následujících řádcích.

red

Kloudný život, toť Everest.

Každý ho zlézá po svém.

Mnoho tras, ale vrchol jen jeden..

Ivan Diviš

Každý pod svým Everestem...

Pro vylíčení báječné atmosféry toho listopadového pátečního odpoledne se mi popravdě nedostává slov. Musel bych se asi proměnit v novodobého Petronia, abych popsal ducha i chut' oné chvíle. Raději ať mluví fotografie, které zachycují s reportážní přesností prchavé momenty a nestřežené situace, při nichž se bavili jak staří známí, tak i ti, kdo se viděli poprvé, chvíle, kdy malíř během chvíle vykouzli do skicáku siluetu vlnavé ženy a jiný, jakoby v transu, si oběma rukama současně na bělostném papíru pohrával s nezkrotnou inspirací...

Když jsme s Renátou Čackou v redakci, kde se tento nápad letos zrodil, připravili k rozeslání pozvánky s Divišovým citátem o kloudném životě, nebyli jsme si zcela jisti, jaká bude odezva. A jak nás pak hřálo u srdce, když se do restaurace Na Baště, odkud se ti nejvytrvalejší v podvečer přesunuli do galerie Kollmanka v Újezdě nad Lesy, dostavila většina z 38 pozvaných malířů, výtvarníků, fotografů, spisovatelů, scenáristů, režisérů, herců a hudebníků. Tak různorodá je plejáda zdejších kunštýřů, a mnozí z nich poté nešetřili slovy chvály, jak se jim celá akce líbila. O mnohých jsme v Listech již psali (např. dvoustrany věnované výtvarníkům), s dalšími se na našich stránkách budete setkávat i v příštím roce. Setkání se muselo obejít bez básníka Ivana Divíše, který nás navždy opustil před dvěma lety. Před svou emigrací na přelomu padesátých a šedesátých let žil v Hloubětíně. Z jeho znamenité knihy Teorie spolehlivosti pochází citát, který jsem vybral jako motto setkání: Bylo by novinářským hříchem nevyužít takovéto ojedinělé příležitosti a všechny sympatické a báječně naladěné kunštyře alespoň trochu nevyzpovídat. Proto jsme jim položili pár anketních otázek. Jak byly zodpovězeny, můžete posoudit nyní sami. **Jaroslav Šmíd**

Anketa

1. Jaké představy nebo vzpomínky ve vás vyvolávají blížící se svátky - Vánoce a silvestr?
2. "Kloudný život, toť Everest. Každý ho zlézá po svém. Mnoho tras, ale vrchol jen jeden..." Co znamená "kloudný" život pro vás?
3. S jakými pocity nebo představami vstupujete do roku 2002, který je rokem volebním?

Jiří Hubač, dramatik a scenárista

1. Nejkrásnější a nejprocitnější vztah k Vánocům jsem prožíval v dětství, kdy jsem věřil na zázraky, kdy v tichém bílém podvečeru přilétli andělé, aby za zavřenými dveřmi pokoje zdobili stromeček a přinášeli k štedrovecemému stolu poselství radosti, lásky a štěstí. Rád na to vzpomínám a snažím se nepodlehnout tomu dnešnímu pragmatickému zvěčnění vánočních svátků, které ztrácejí svou podstatu a duchovní obsah. Silvestra neslavím a nesnáším. Ty petardy a rachejtě, tu povinnou všeobecnou snahu po veselosti a bujarém loučení. Pro našeho psa je to nejhorší den v roce.
2. Přesnější by bylo život smysluplný. Hezky to vyjádřil malíř Paul Gauguin, který řekl, že život bez práce je nudný a bez lásky nesnesitelný. Ano, pracovat, milovat a věřit.
3. Tak jako většina lidí vstupuji do volebního roku se zklamáním z všeobecného poklesu mravů, z nemravné politiky, z bezzubé spravedlnosti, ze zlodějské privatizace atd., ale přesto s převažujícím pocitem, že svoboda je to nejcennější, co jsme získali, protože bez svobody není důstojného, opravdového života.

Ivan Hejna, scenárista a dramaturg

1. Tuhle jsem viděl billboard s nápisem: Nesem vám nákupy za 200 000,- poslouchejte. Vánoce se v posledních letech skutečně staly svátkem pro naše žaludky a peněženky. Ztratily svůj prapůvodní smysl a rozměr. To je škoda. Ale na druhou stranu záleží přece na každém z nás, jak Vánoce oslaví.

2. Ať sleduji politické dění sebevíc, nevidím politika formátu T. G. Masaryka nebo Václava Havla, kterému bych věřil, že mu jde o blaho této země a ne o jeho vlastní prospěch. Takže já patřím do té armády voličů dosud nerozhodnutých.
3. Kloudný život? To je asi život, který má smysl, ne? Náš život je takový, jakým ho dělají naše myšlenky. Na vnějších okolnostech zase tolik nezáleží. Snažím se, aby mé myšlenky byly pozitivní. Někdy to jde hodně ztuhá...

Hynek Tomm, zpěvák

1. Vánoce jsem nejvíc prožíval jako dítě, ale i letos se na ně moc těším. Je to pro mě odpočinek, relaxace, dobré jídlo... Už dvakrát za sebou jsme na Vánoce pozvali dívku, které zemřela maminka, to bylo pěkné, ale trochu i smutné. Silvestra moc rád nemám, to je vstup do nového roku, a já bych radši zůstal v tom starém. Je to den jako každý jiný, člověk se má bavit celý život, nejen na Silvestra.
2. Pokud jde o politiku, myslím, že je někdy lepší se na zprávy nedívat, jsou to nervy. Ani nevím, jestli půjdu k volbám, asi bych měl jít, ale zatím netuším, koho bych měl volit.
3. Zní to jako fráze, ale je pravda, že bez zpívání prostě nemůžu být. Pro někoho vrchol představuje, že bude mít rodinu, děti - já to beru, ale pro mě je vrcholem zpívání.

Vladimír Veselý, výtvarník

1. Tohle setkání je vlastně předvánoční dárek, jsem rád, že se tu něco takového pořádá, připadal jsem si v Hloubětíně jak na samotě. Moje výtvarné aktivity se vztahují k vnitřní Praze, ale tady se zatím celkem nic nedělo. Ani galerie tu nebyla, ale jak říkala paní místostarostka, něco takového se chystá a to je dobře. A Silvestr? My starší a pozdního věku už neslavíme bouřlivě, trávím ten den doma, restaurace, to už není nic pro mě.
2. Politika mě strašně rozčiluje, je to neustálé střetávání stran a to se mi nelíbí, měl by tu být nějaký jednotící prvek, aby se všichni mezi sebou snášeli - Zeman, Klaus, prezident... Způsobuje to stresy, zrovna jako když prohrajou fotbalisté, a to není dobrý pro život.
3. Život mám rád, je krásný, ale poslední dobou mě postihlo hodně zdravotních problémů a z toho se moc neraduju. Ale zase mám rád svou práci - můžu malovat a vystavovat a svými obrázky aspoň něco přinášet lidem. Teď jsem měl několik výstav, byla tam velká návštěvnost, tohle se mi daří, ještě kdyby to moje zdraví vydrželo.

Antonín Břicháček, výtvarník

1. Vánoce jsou pro mě svátky, když schválně nenakupuju, neděláme z toho nic takového, abysme se ničili. Večer si otevřu Písmo svaté z roku 1800, dělám, jako že v tom listuju, dodáme tomu takovou tu legračně vážnou atmosféru, no a pak se najíme a rozdáme si dárky, který jsme si dali už dávno předtím. Silvestr - u nás se kdysi scházelo moc lidí, všichni se opili a dělali ohňostroje, ale to už nás dávno přestalo bavit, takže sedíme doma v klidu a máme vypnutou televizi, já si piju svoje červené víno a moje paní si dává becherovku s tonikem, říká tomu beton. My si žijeme a pijeme přes rok a k tomu, abysme juchali, silvestr nepotřebujeme.
2. Uvědomuju si, že naše společnost se dostala do těžkého průseru. Nemůžu z toho nikoho vinit, protože všichni jsme jen lidi a i politici jsou synové a dcery našich matek, s tím se nedá nic dělat, ale budu si dobře vybírat, abych už nedal svůj hlas dejme tomu panu Klausovi, panu Zemanovi a aby v člověku byla obnovena naděje v život.
3. Já bych se pokusil parafrázovat Jaroslava Haška - že zeměkoule je takováhle a v ní je ještě jedna, která je daleko větší, čili člověk je takovej, jakěj je, ale je v něm ještě jeden člověk, daleko větší - a co si z toho kdo vyvodí, to já nevím.

Jiřina Olivová-Břicháčková, výtvarnice

1. Vánoce patří rodině, mám ráda klid a na Silvestra už mám dneska taky ráda klid. Když se všichni naráz veselí, tak co z toho. My se vlastně veselíme pořád.
2. V politice by měli být lidi, kteří to myslí upřímně a jsou iniciativní, a je mi celkem jedno, kdo to bude. Hlavně aby byli spravedliví a čestní. Věřím i tomu, že tam takoví lidi budou. Záleží taky na řádu: kdyby lidi dodržovali řád a nemysleli jen na sebe, všechno by šlo. Ale musíme věřit. Já mám ráda děti, věřím jim a věřím v budoucnost - pořád mám v sobě nějaký optimismus.
3. Moje životní krédo? Mám ráda lidi. To, co nechceš, aby oni dělali tobě, nedělej ty jim. A ještě zlatá střední cesta - nemám ráda, když se něco přehání, to přímo nesnáším.

Jitka Komendová, spisovatelka

1. Vánoce jsou svátky, které nejraději prožívám s rodinou, dětmi. Přiznám se, že nelpíme na nějakých starých zvycích, ale užíváme si toho, že můžeme být spolu.
2. Já bych si přála, aby se politici konečně shodli, aby se nehašteřili, nezabývali se maličkostmi a začali se zabývat tématy, která tíží tisíce nebo miliony lidí, ať je to třeba zdravotnictví nebo školství. Nejdůležitější pro každou společnost je, aby politici mysleli víc na lidi než na sebe.
3. Pro mě je nejdůležitější, že mám dvě děti, takže na prvním místě je život s nimi a s manželem, a v tvůrčím životě mě naplňuje to, že moje knížky se zatím vydávají. Každá knížka mě vnitřně uspokojí, protože doufám, že potěší i někoho jiného než mě, že si řekne třeba Ano, něco takového bych chtěl taky prožít. Je možné, že se to někomu naopak líbit nebude, ale takový je život.

Vlastimil Venclík, režisér a dramatik

1. Je zajímavé, že jak Vánoce, tak Silvestr tvoří jakési pozadí, zásadně utváří atmosféru dvou mých děl. První se jmenuje Silvestrovská překvapení, to je hra, kterou jsem natočil v ostravské televizi a hrála se na divadle, ta druhá se v divadle nedávala, ale velmi si jí vážím a ta se odehrává od Štědrého dne do Tří králů. Můj vztah k Vánocům je stejný asi jako u každého, čím je člověk starší, tím je sentimentálnější. Silvestra už člověk ani neslaví, je zase o rok starší, nechávám těm mladým, aby se radovali.
2. Jsem bývalý komunální politik, ovšem už mě to přešlo, protože jsem zjistil, že politika až na výjimky nepřitahuje slušné lidi, ale ctižádostivé hajzličky bez skrupulí. Když se podíváte, v jakém stavu je nejen naše země, ale celý svět, uděláte si obrázek o tom, v jakých rukách svět je, a jsem docela rád, že už s tím nemám nic společného.

3. Když je člověku devětapadesát, má většinu života za sebou a měl by už vědět, co je důležité a co ne. To je to, čemu já říkám moudrost: netrápít se pro věci, které člověk nemůže změnit, a usilovat o změnu aspoň sebe sama. Jak říkali staří Řekové: Chceš-li změnit svět, změň sám sebe.

Jan Kronus, výtvarník

1. Vánoce, to je vždycky takový vrchol - člověk by se měl ztišit. Když se ztiší, slyší ty alikvotní tóny, které normálně přes rok neslyší - víte, co myslím? To jsou takové ty podtóny, a když se tohle podaří, jsou to dobré Vánoce.
2. Budeme mít možnost sledovat divadlo, takže nás to i pobaví.
3. Nejdůležitější je, že je člověk zdravý, bez toho to nejde.

Roman Franta, výtvarník

1. Mám pěkné vzpomínky na Vánoce svého dětství. Když jsem chodil bruslit na rybník, tam jsem pořádně promrznu, vrátil jsem se domů a dostal jsem teplý čaj s vánočkou - to bylo nejkrásnější. A další povánoční a posilvestrovská vzpomínka: před pěti lety se mi narodila dcera Lucie.
2. Doufám, že to bude lepší, než to bylo, a že konečně nastanou ty změny, které jsem urgoval (smích).
3. Já jdu směrem na ten vrchol.

Jana Kaněrová, fotografka, dcera Eva Kaněrová, studentka výtvarné školy

1. Tyhle svátky jsou u nás takové domácí, Vánoce slavíme poklidně a jednoduše podle tradice, v rodinném kruhu s dědečkem, a silvestra taky doma (skončíme v posteli a spíme - doplňuje Eva). Poezie Vánoc, ta je kouzelná, tam se dá vyřádit (když je čas).
2. Já bych uvítala, kdyby skončila doba dohadů a došlo k opravě Broumarské ulice. Víím, že asi někoho naštvu, ale jsem toho názoru, že by se mělo udělat to, co je potřeba, a teprve pak řešit "co by - kdyby". Aut je hodně, jezdí a budou jezdit. Pokud by provoz měl ohrožovat zdraví lidí, fyzické či psychické, je potřeba ho omezit a usměnit, ale rozbitá vozovka je pro zdraví a bezpečnost stejně riskantní. K politice obecně se vyjadřovat nebudu, místní situace je podle mě důležitější, tady my žijeme.
3. Se svým životem jsem spokojená. Je fakt, že člověk se pořád učí, pořád musí jít dopředu, hledat nové věci, nové podněty, záleží i na tom, jak si to uspořádá sám v sobě. Nemá cenu nadávat na okolí, to většinou neovlivníte - aby měl člověk uspokojivé vyhlídky, prvořadá je práce na sobě.

Jana Jahodová, spisovatelka

1. Silvestra a Vánoce mám nejradši na horách, na horské chalupě. Štědrý den samozřejmě slavíme doma, ale ty další dva dny už se snažíme vycestovat někam za sněhem, ovšem nepodaří se to vždycky.
2. Volit půjdu, je třeba to nějakým způsobem ovlivnit, ale koho zvolím, to samozřejmě nebudu říkat. Jednak to ještě nevím, jednak zatím není moc z čeho vybírat, uvidíme, jak nás politici přesvědčí.
3. Já si myslím, že není dobře přemýšlet nad smyslem života, smyslem života je život sám.

Petr Stříška, hudebník

1. Vánoce jsou pro mě především svátky rodinného klidu a štěstí. Mám rozvětvenou rodinu - čtyři děti a šest vnoučat, a pro mě je nejkrásnější, když si můžeme všichni pohromadě užívat radostné a voňavé vánoční atmosféry. V podstatě to samé platí i pro silvestra, protože pro babičku a dědečka většinou nastává úkol postarat se o vnoučata, aby se rodiče mohli bavit.
2. Já jsem tak vytížený svou prací, že politiku moc nevnímám, a bych byl upřímný, ani se mi moc nechce ji vnímat. Pracuju ve školství, a tak znám situaci v téhle sféře, a třebaže já sám to mám spojené s muzikou a nepociťuju trápení finanční, vidím své kolegyně, jak je to pro ně náročné. Zatím se nedokážu vyjádřit, jakým způsobem budu k aktu voleb, výběru strany a podobně přistupovat.
3. Život je pro mě spojen především s rodinou, důchodový věk se blíží milovými kroky a vzhledem k tomu, co dělám - muzika a práce s dětmi, výchova k hudbě a umění, si můžu jenom přát, aby mi dlouho sloužilo zdraví, abych se tomu všemu mohl věnovat do co nejpozdějšího věku.

Pavel Nešleha, výtvarník

1. Na Silvestra obvykle jezdíváme na Šumavu, protože tam máme chaloupku pod Churáňovem, kde bývali rodiče. Náš silvestr bývá bilej a na lyžích a na to se těším a budu rád, že to tak bude. Takový ty velký oslavy, ty mi moc neříkaj.
2. Rád bych ho očekával s nadějí, ale do jisté míry jsem skeptický: po více než desetiletém vývoji vidím, jak se to tak proměňuje, vždycky čekáme nadějí a vždycky jsme zklamání. Musím ale taky říct, že v každém případě je to mnohokrát a mnohokrát lepší, než to bylo před těmi dvanácti lety.
3. To je strašně obtížná věc, protože neplatí pravidlo, že člověk je někdy dospělý a dosáhl nějakého výsledku. Já si myslím, že vlastně pořád začínáme, pořád se něčemu učíme, ale přitom spějíme ke konci - je to bohužel tak a byl bych rád, než ten konec přijde, abych aspoň mohl říct, že jsem se přece jen něco naučil.

Luděk Nešleha, herec

1. Vánoce jsem jako dítě nikdy neměl rád. Nevím proč, ale asi to bylo tím, že v té době se ještě pracovalo a na Štědrý den se vždycky u nás uklízelo. Ale zažil jsem jeden nádherný Štědrý den v 80. letech u nás na chalupě. Tenkrát napadlo půl metru sněhu, bylo asi minus deset stupňů a my se ženou jsme šli na půlnoční, pan farář tam měl pozvaný z České Lípy sbor a hrála a zpívala se Rybovka. A jak byla zima, rozladovaly se nástroje a oni zpívali falešně - to bylo tak strašně dojemný... Událo se to ještě za hlubokého totalismu, takže vůbec už jít jenom do kostela byl malér. Tohle byly Vánoce, který ve mně zanechal ten nejhlubší dojem.
2. Jsem šťastnej, že 89. rok přišel, že člověk je svobodnej, ale z toho, jak to teď funguje, moc radosti nemám. I když si myslím, že to není tak hrozný, jak to lidi dělají, některé věci mě strašně štve, a nejvíc mi vadí, že se nějak vytrácí etika a mravnost.
3. Život máme na to, abysme ho prožili, co vám k tomu můžu víc říct (smích).

Tomáš Berka, hudebník

1. Nenávidím lidi, co nemají rádi Vánoce. Po našem městě takových běhá spousta a tvrdí, že Vánoce jsou k ničemu - nejsou, jsou k tomu, aby se lidi potkali a bylo krásno. Silvestrovský svátek, to je prostě oslava nového roku, to je spíš se sousedama si opíct na zahradě ve dvě ráno buřta, ale ty Vánoce... Myslím, že jsou dost důležitý, ačkoliv nejsem plně věřící člověk, dneska je to spíš už svátek rodiny než křesťanský svátek, a lidi, kteří Vánoce nenávidí, asi něco v rodině nemají v pořádku.
2. Pokud je politika věc veřejná, tak zostuzen každý člověk, který se nezúčastní voleb. Pokud dvacet procent národa zvolilo politiky, se kterými jsou všichni nespokojeni, můžou nadávat jen sami sobě. Ať vyhraje, kdo je nejlepší, a lidi ať nenadávají na politiky, když nechodí k volbám, protože je platíme z našich daní.
3. Nejsem natolik stár, abych mohl vydávat nějaká moudra o životě, ale je pravda, že poté co jsem oslavil 30. narozeniny, zjistil jsem, že život není tak dlouhý, abychom ho mohli promarnit někde v posteli, obklopeni penězi a lacinými ženami. Rodina do mě vtoukala, že je napplněn prací, po roce 89 jsem pochopil, že práce, to nemusí být jenom stát u soustruhu nebo řídit národní hospodářství, ale že je to třeba i závodní pěstování ředkviček, hlavně když to prospěje někomu druhému. A práce nemusí být vždy za odměnu, hmotnou, budíž tímto pozdravení a pochválení všichni charitativní pracovníci, kteří se starají o to, co my jsme zanedbali a čeho my si rádi nevšímáme. Ale jinak - život je zatím fajn, kéž by nebylo hůř.

Miroslav Hlaváč, hudební skladatel

1. Vánoce mám rád víc než silvestra pro jejich hřejivou, dojmavou atmosféru, která by vlastně správně měla trvat celý rok. Budme však rádi, že trvá aspoň těch pár dní. Ale i silvestr má své kouzlo v uvolnění podobném masopustnímu veselí, které si naši předkové po dřině na poli nebo v továrně zasloužili. O Vánocích si rádi vzpomene i na dětství, na což normálně ve shonu všedních starostí nebývá čas. My jsme bydleli tehdy ve východoslovenských Košicích, kde jsem chodil do reálky a prožíval dost nadějně počátky s kreslením, houslemi i hudební skladbou, což jsem pak po nuceném rozdělení republiky rozvinul v Písku, Plzni a zvláště v Praze.
2. Doufáme, že naši voliči budou mít šťastnou ruku a zvolí hodné a rozumné lidi, kteří se přičiní o zlepšení životních podmínek našeho obyvatelstva, což by mělo být jejich hlavním posláním.
3. Život je ve vesmíru vzácný dar, který se vyskytuje jen výjimečně šťastnou náhodou na naší Zemi. Já sám jsem od dětství věnoval mnoho svého snažení vážné hudbě, která je v dnešních tržních podmínkách odsunuta do pozadí, jakož i oboru elektroakustické hudby, kterou jsem u nás založil.

Gabriela Štrynclová, výtvarnice

1. Letos pojedu na Vánoce lyžovat s Čedokem do Jeseníků. Doufám, že se z toho stane tradice - začalo to už v loňském roce, kdy jsem poprvé Vánoce strávila na zasněžených svazích Krkonoš. Myslím si, že je to nejlepší způsob, jak se vyhnout vánočnímu shonu.
2. S politiky netančím.
3. Život je tím zajímavější, čím větší překážky musíme překonávat. Když se nám to podaří, stojí to doopravdy za to.

František Kollman, výtvarník

(žije v Újezdě nad Lesy)

1. O Vánocích slavím většinou sám, jsem zalezlý, přemýšlím a čtu si třeba knížku a pak jdu spát. Silvestr se bude slavit u mě v galerii, a protože je to současně i restaurace, přijde tam nějakých čtyřicet přátel, každý bude mít svoje jídlo a pití, tam si přit'ukneme a pokračuje se zas dál.
2. Od voleb si neslibuju nic. U nás v Újezdě nad Lesy bych z radnice všechny vyházel, v tomhle jsem totální pesimista. Co se týče parlamentu, jsem ještě větší pesimista a vláda je daleko, to neřeším. A koho budu volit? Nezávislé - abych toho člověka aspoň znal, abych věděl, jaký je to charakter, a ne abych tam cpal nějakého zoufalce. Myslím, že to půjde k horšímu, ale mě se to netkne, já jsem malíř, já si jdu svou cestou.
3. Život je pro mě hlavně tvorba. S prodejem obrazů je to v téhle době problematické, ale já si maluju pořád. Nemluvil bych o zlézání vrcholu, člověk spíš kousek po kousku někam jde, je to nějaká cesta a v tvorbě je ta cesta nekonečná.

Jana Žirovnická, výtvarnice

(žije v Brandýse nad Labem)

1. Tohle je nejpříjemnější z daných témat, i když v naší rodině souvisí tyto svátky velmi volně s dvěma tragickými událostmi. Proto na Vánoce nejradši odcházíme pryč z domova, objednáme si nějaký pobyt někde mimo, aby maminka neplakala, a právě proto už kouzlo rozsvíceného stromečku a těšení se na sniř vymizelo. Jinak - všichni si přeje, aby o Vánocích utichly zbraně a všude byl klid, ale upřímně řečeno, přání je jedna věc a skutečnost druhá. Silvestra většinou trávíme s přáteli, chodíme do jedné hospůdky blízko Brandýsa, mívají tam speciální menu, bývá tam tancovačka, na to se opravdu těším.
2. Abych pravdu řekla, já jsem se o politiku nezajímala nikdy, v tomhle směru mi jaksi ujel vlak. Měla jsem tolik soukromých starostí, že politice nerozumím, a co se tam děje dneska, už někdy ani nechápu.
3. Každý z nás má spoustu osobních plánů a jejich realizace závisí vždycky jenom na náhodě - většinou máme možnost zasáhnout do toho, jak budeme úspěšní nebo jak nás bude život těšit, což nemusí být vždycky totéž. Každý si někdy rozmyšlí, jestli to usilování a obětování kvůli něčemu, co by chtěl dokázat, stojí za to, protože život se žije dneska, teď. A já sama jsem pochopila, protože mám těžce nemocnou dceru, že se musím odvážit jedné věci: být jednou chudá a věnovat svůj nynější čas místo podnikání svým blízkým, které potřebuju a kteří potřebují mě.

Připravila Věra Štemberová

Sklenku do ruky- a jedem! Zleva Roman Franta, Miroslav Hlaváč, místostarostka dr. Jiřina Nováková, Jana Kaněrová a Hynek Tomm

foto: Pavel Dráb

O čem si asi povídají Vladimír Veselý a Jana Žirovnická? On maluje akty, ona domečky..

foto: Jana Kaněrová

Při svém výtvarném "řádění" František Kollman přestal vnímat bohatě prostřenou tabuli

foto: Pavel Dráb

Pro kterého z bratrů Nešlehů "se rozhodne" temperamentní optimistka Jiřina Olivová-Břicháčková?

foto: Pavel Dráb

Jaké pikantnosti ze svého bohémského života František Kollman sděluje Romanu Frantovičovi?

foto: Jana Kaněrová

Paní místostarostka byla na rozhrání. Zde v debatě s Jiřím Hubáčem, Radkem Venclíkem a Ivanem Hejnou

foto: Pavel Dráb

Prozářené úsměvy Jany Jahodové a Gabriely Štrynclové svědčí o tom, že na Baště je to bašta!

foto: Pavel Dráb